

[Glistrup]

gænger. Jeg har så ofte her fra denne talerstol måttet stå og faktisk skælde ud på hans forgænger, og derfor er det da lykkeligt, at man nu her post mortem kan begynde at rose den tidligere arbejdsminister.

Jeg håber ikke, at det går ham sådan i hans nye job, at der også kommer til at gå så lang tid, før vi igen kommer i den situation, at vi fra Fremskridtspartiets side skal rose ham. Jeg håber, at vi i hvert tilfælde senest den 14. december på ny kan uddele roser til den tidligere arbejdsminister.

Det, der er så skrupravende galt, menneskefjendsk og arbejdsløshedsfremmende, er, at man overlod sådan noget som arbejdsformidling til et offentligt kontor. Et sådant kontor har jo overhovedet ingen mulighed for at gøre det arbejde. Det tjener kun til yderligere at ødelægge beskæftigelsessituationen at have arbejdsformidling til at foregå inden for den offentlige sektor. Det har vist sig gang på gang. Der er ingen mennesker hverken på den ene eller den anden side – lønmodtager- eller arbejdsgiverside – der vil ind på disse bonede parketgulve og rende rundt med alle deres skemaer og blanketter og pjat. Det er så oplagt noget, der klarer sig bedst ved privat initiativ.

Men når man har rost det væsentlige i forslaget, nemlig at man nu får taget det sidste skridt til at fjerne det statslige, det offentlige arbejdsformidlingsmonopol, så er det trist at se, at regeringen ikke er gået det skridt videre totalt at ophæve den statslige arbejdsformidling.

Men forhåbentlig er det her kun ét fremskridt, så vi kan få det næste fremskridt og meget gerne i indeværende samling, således at det forbydes det offentlige at drive arbejdsformidlingsvirksomhed.

Det er efter vor opfattelse et fuldstændigt misfoster, at man har det her i offentligt regi, og jeg er helt sikker på, at arbejdsløshedstallet havde været mindst 50.000 mindre, hvis man ikke var kommet ind på den ulyksalige ting med at overlade det til embedsmænd at drive arbejdsformidlingsvirksomhed.

Så er vi i øvrigt enige med SF vedrørende den anden del af lovforslaget, nemlig det om udvandrerenloven. Den synes vi også det er helt i orden at få slettet fra Lovtidende.

Vi må altså sige til den nye arbejdsminister, at vi er glade for, at det her er et af hans debutforslag, og vi håber, han vil komme med endnu

mange progressive forslag, som vi kan støtte med den samme varme, som vi vil støtte dette forslag med.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg har stor respekt for hr. Glistrups viden på en lang række områder – ikke mindst skatteområdet – men den udstrækker sig ikke til arbejdsmarkedsområdet, og jeg bekræftes jo noget i dette, når jeg hører, hvordan hr. Glistrup opfatter en levetid. Vi har åbenbart fået reduceret levetiden her i landet til 32 år. Jeg ved ikke, om det går på Fremskridtspartiet, for så vil jeg da være interesseret i at høre mere, men hvis det er den almindelige demografiske udvikling, så tror jeg, hr. Glistrup skulle studere statistikken lidt mere. Den kan faktisk være nyttig, selv om jeg ved, hr. Glistrup ikke lægger vægt på bevilingerne til den.

Jeg synes derimod, vi burde være klar over, hvilke forpligtelser vi har med hensyn til arbejdsformidling. Det gælder også hr. Glistrup, som egentlig burde være klar over, at vi er forpligtet til at have en offentlig arbejdsformidling, bl.a. ifølge ILO-konventionen. Jeg har ikke tænkt mig her fra talerstolen at foreslå, at vi skal ophæve konventioner, og jeg ved ikke, om hr. Glistrup har tænkt sig det.

Derfor vil jeg gerne på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi lægger stor vægt på, at der findes en effektiv offentlig arbejdsformidling, og at denne arbejdsformidling er i stand til at forbedre situationen på arbejdsmarkedet, lette kontakten mellem virksomheder og ledige eller folk, der er på vej fra ét job til et andet. Og så lægger vi altså også vægt på at overholde konventioner.

Derfor er det selvfølgelig også med megen eftertanke, vi er gået ind for dette forslag. Men baggrunden er jo uægtelig den, at vi i mange år har arbejdet for at få et forbedret arbejdsformidlingssystem uden det store resultat og herunder har set, hvilke anstrengelser organisationerne har udfoldet for i fællesskab at løfte arbejdsformidlingssystemet op på et højere niveau – og uden at det tilsyneladende er lykkedes. Så sent som for en god uges tid siden kunne man i et af dagbladene læse, hvordan Arbejdsgiverforeningen nu har registreret, at det fra at have haft 16 pct. af markedet i 1986 nu er nede på 6 pct.